

Deasupra norilor

AlbAtros

Ți-am dăruit un trandafir
catifelat,de-un roșu aprins,
pe care l-am sărutat
cu mii și mii de cuvinte
nescuse,nescrise...

□

Un izvor de taină-al tăcerii
un ideal ce-mi umbla
prin cuget și-n simțire
sărutând cuvântul
pentru tine...

□

A fost o nebunie
să-mi doresc așa ceva
să-ți fiu litere în strofe
punând virgula pe A
în sfioasa-mi carte...

□

Acum,trezindu-mă
gândind la umbra ta,
cu ochi albaștri
precum seninul cerului,
recitind cuvintele nescrise
din strofele tăcute,
îmi vine să zâmbesc
gândind:
Ce albastră-mi e visarea
când sărut cuvinte
pe-un trandafir
ce nu va ajunge
în nicio împrejurare
la inima ta?!

Chiar dacă cuvintele
sunt mai puternice
decât gândurile
îmbrăcate în magie
clădind încrederea
ascunzându-se
în spatele naturaletii
și sincerității,
nu sunt percepute ca iubire
ci siropoase și emfatice.